

UNITAT 3

ALTRES VEHICLES I VIANANTS

CONTINGUTS

- 1. Introducció**
- 2. Vianants**
- 3. Motocicletes**
- 4. Ciclomotors i bicicletes**
- 5. Vehicles de mobilitat personal**
- 6. Primers auxilis**

OBJECTIUS

- 1. Determinar les normes principals que afecten els vianants i altres vehicles**

Autor/a: Servei de Prevenció

Data d'elaboració: juny de 2025

Aquesta obra es difon mitjançant la llicència [Creative Commons Reconocimiento-NoComercial-CompartirIgual 4.0 Internacional License](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

1. INTRODUCCIÓ

En aquesta unitat feim un repàs de les normes i les recomanacions principals per a vianants i també en els desplaçaments amb bicicletes, motocicletes i altres vehicles de mobilitat personal, com són els patinets elèctrics.

Es poden considerar com els elements més sensibles en els desplaçaments, a causa de les seves característiques de més fragilitat i menys visibilitat, unes circumstàncies que augmenten la probabilitat de patir accidents i que poden tenir conseqüències més greus.

2. VIANANTS

El concepte de vianant es refereix a la persona que, sense ser conductora, transita a peu per les vies o terrenys en aplicació de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària.

Són també vianants les persones que empenyen o arrosseguen el cotxet d'un infant, una cadira de rodes o qualsevol altre element sense motor de dimensions petites i les que condueixen a peu un cicle o ciclomotor.

Són els elements més vulnerables en els desplaçaments, ja que no disposen d'elements de protecció i han de compartir espais amb els vehicles, una situació que fa que qualsevol possible accident pugui tenir repercussions físiques nocives greus.

2.1 Normes bàsiques per a vianants

Les persones han de transitar per la zona de vianants, excepte quan no n'hi hagi o aquesta no sigui practicable. En aquests casos, es pot fer pel voral o, si no n'hi ha, per la calçada.

De manera general, queda prohibida la circulació de vianants per autopistes i autovies.

És recomanable utilitzar calçat amb sola antilliscant i subjecció al taló per evitar accidents per relliscades o caigudes.

S'ha de fer especial atenció a les condicions del terra, la presència d'objectes, els desnivells, el mal estat de conservació, així com extremar les precaucions en condicions meteorològiques desfavorables (pluja, vent, calamarsada...).

Imatges 1 i 2. SPRL

2.1.1 Circulació en vies específiques per a vianants

En aquestes zones, és recomanable circular per la vorera de la dreta en relació amb el sentit de la marxa.

S'ha de prestar especial atenció a les entrades i sortides dels tallers de vehicles i garatges.

2.1.2 Circulació per la calçada o el voral

En vies i trams de carretera que no disposin d'espai especialment reservat per a vianants, s'ha de caminar per l'esquerra, com a norma general, a excepció que concorrin circumstàncies de seguretat que ho justifiquin.

En poblacions, la circulació de vianants es pot fer per la dreta o per l'esquerra, segons les circumstàncies concretes del trànsit, de la via o de la visibilitat.

2.1.3 Circulació nocturna

Quan se circuli per la calçada o el voral entre l'ocàs i la sortida del sol o en condicions meteorològiques o ambientals que disminueixin sensiblement la visibilitat en vies interurbanes, s'ha d'anar amb elements lluminosos o reflectants homologats.

2.1.4 Passos per a vianants i encreuament de calçades

Per travessar una via, s'ha de seguir aquesta seqüència:

Les normes per travessar la calçada pels passos per a vianants senyalitzats són:

- a) Si el pas disposa de semàfors per a vianants, se n'han d'obeir les indicacions.
- b) Si la circulació de vehicles està regulada per un agent de trànsit o un semàfor, s'han de seguir les indicacions de l'agent o s'ha de travessar quan el semàfor aturi la circulació de vehicles.
- c) En la resta de passos per a vianants sense regulació per semàfor o agent de trànsit, tot i que els vianants tenen preferència, només s'ha de creuar quan la distància i la velocitat dels vehicles que s'aproximin permetin fer-ho amb seguretat.

Per travessar la calçada sense pas per a vianants, s'ha de comprovar que es pot fer sense riscos i sense dificultar la circulació.

En travessar la calçada, s'ha de caminar perpendicularment al seu eix, no demorar-se ni aturar-se sense necessitat i no impedir el pas segur als altres usuaris o usuàries.

Els vianants no poden travessar les rotondes ni gloriets per la calçada, de manera que les han d'envoltar.

S'han d'evitar les distraccions, com ara fer servir el mòbil o els auriculars.

S'ha d'evitar sortir de la calçada entre dos vehicles aparcats, ja que en aquesta situació no es disposa d'una bona visibilitat.

2.1.5 Prioritat de pas

Els vianants tenen prioritat de pas sobre els conductors en els casos següents:

- En els passos per a vianants senyalitzats.

Imatge 3. SPRL

- Quan un conductor giri amb el seu vehicle per entrar en una altra via i hi hagi vianants que l'estiguin travessant, encara que no hi hagi pas de vianants.
- Quan els vehicles hagin de travessar zones per a vianants.
- Quan pugin a un vehicle de transport col·lectiu de viatgers en una parada senyalitzada o en baixin i es trobin entre aquest vehicle i la zona per als vianants o el refugi més pròxim.
- Quan els vianants constitueixin una tropa en formació, una fila escolar o una comitiva organitzada.
- Quan el vehicle es disposi a travessar un voral en el qual estiguin circulant vianants i no es disposi de zona per als vianants.

3. MOTOCICLETES

Imatge 4. SPRL

Una motocicleta o moto és un vehicle de dues rodes (o, en alguns casos, de tres) impulsat per un motor que disposa d'una cilindrada superior a 50 cc si és de combustió interna, o més de 4 kW si el motor és elèctric, amb una velocitat superior a 45 km/h.

Les motocicletes tenen una probabilitat superior de patir un accident més que no pas els turismes, amb conseqüències més importants per lesions greus, molt greus i, fins i tot, la mort.

Els motius deriven de les particularitats d'aquests vehicles, com ara:

- Falta de carrosseria. Les motocicletes no disposen d'una carrosseria amb elements de protecció (coixins de seguretat (*airbag*), cinturons de seguretat...) que puguin protegir el conductor o conductora i els acompanyants. Els elements de protecció els porten les persones: casc homologat, roba de protecció, guants, botes...
- Inclemències del temps. Als motoristes els afecten especialment el vent, la pluja, les calamarsades, la neu, la calor excessiva... Aquestes situacions suposen, al marge d'incomoditats, problemes d'estabilitat i de visió en la conducció.
- Frenada. Les motocicletes ofereixen una manca d'estabilitat en cas de frenada brusca, especialment en desnivells, pluja o vessaments de líquids i en terrenys no uniformes. Tampoc no disposen de dispositius de frenada d'emergència (fre de mà).
- Seient. No disposen de regulació del seient ni de respatller per recolzar l'esquena, per la qual cosa el conductor s'ha d'adaptar a la disposició de l'espai per seure i per col·locar els peus. Aquestes situacions provoquen més cansament i molèsties.

Els conductors o conductores i els passatgers o passatgeres de motocicletes han de fer servir cascs de protecció homologats i certificats segons la legislació vigent quan circulin tant en vies urbanes com interurbanes. Aquesta obligació només es pot eximir amb un certificat d'exempció per raons mèdiques greus.

Imatge 5. SPRL

Durant el dia, les motocicletes han de mantenir encesos els llums curts o d'encreuament.

És recomanable portar elements reflectors i roba clara o de colors cridaners per facilitar-ne la visibilitat.

Els canvis de carrils o girs s'han d'efectuar sense causar perill ni molestar els altres usuaris o usuàries de la via i seguint aquesta seqüència:

RETROVISOR

SENYALITZACIÓ

MANIOBRA

S'ha d'evitar conduir en ziga-zaga, ja que pot ser un risc per a la resta d'usuaris i d'usuàries per xocs o col·lisions.

En cas de vent, es recomana que s'extremen les precaucions pels possibles objectes que es puguin trobar a la calçada o que siguin empesos per la força del vent, així com adequar la velocitat a causa d'una possible pèrdua d'estabilitat per les ràfegues del vent.

Els vehicles, especialment els de grans dimensions (camions, autobusos...), tenen punts amb visibilitat reduïda o angles morts, que són les àrees entorn del vehicle que queden fora de la zona de visió de qui condueix, directament o a través dels retrovisors.

Representen més perillositat en les maniobres de canvi de carril i girs, així com en les d'aturada i d'estacionament. Per aquest motiu, alguns vehicles ja disposen de sistemes de detecció en angles morts que ens avisen de la possible presència o proximitat d'un vehicle en aquestes zones.

Les recomanacions en aquests casos és evitar circular pels angles morts i procurar fer-ho on el conductor o la conductora ens pugui veure de manera fàcil.

Imatge 6. DGT

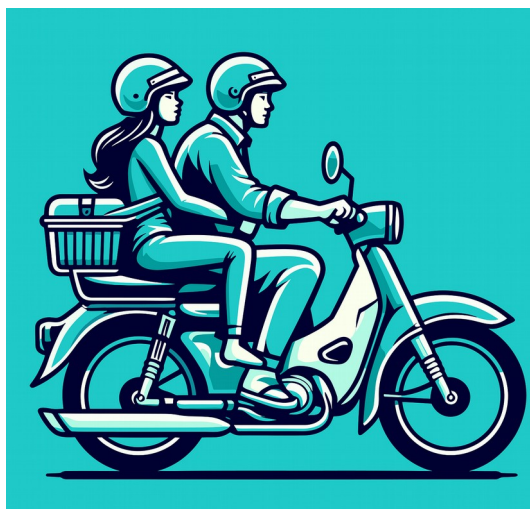
Els autocars, vehicles comercials lleugers, camions rígids, tractocamions i vehicles de transport de residus poden portar (de manera voluntària) una senyalització de perill per *angles morts*:

Imatge 7. DGT

Queda prohibit circular amb infants de menys de dotze anys com a passatgers de ciclomotors o motocicletes, amb sidecar o sense, per qualsevol classe de via.

Excepcionalment, es permet aquesta circulació a partir dels set anys si el conductor o la conductora és el pare, la mare, el tutor o una persona major d'edat autoritzada per aquests últims, sempre que utilitzin un casc homologat i es compleixin totes les condicions específiques de seguretat.

Imatge 8. Internet Pixabay

4. CICLOMOTORS I BICICLETES

En aquest punt englobam dues categories de vehicles amb característiques i riscos similars, però amb especificacions per a cada tipus.

4.1 Els ciclomotors

Són vehicles de dues o tres rodes proveïts d'un motor de cilindrada no superior a 50 cc en cas que sigui de combustió, i no superior a 4 kW en cas que sigui elèctric, i amb una velocitat màxima limitada (no superior a 45 km/h).

Imatge 9. SPRL

Dins d'aquesta categoria també s'inclouen els vehicles lleugers de quatre rodes, que disposen d'una massa en buit inferior a 350 kg. Segons les seves característiques generals, és d'aplicació més específica el contingut de la unitat anterior d'aquest curs.

4.2 La bicicleta

Imatge 8. Internet Pixabay

El cicle o bicicleta és un vehicle de dues rodes impulsat per la força humana mitjançant els pedals, que transfereixen aquesta força a la roda posterior.

També entra dins d'aquesta definició la bicicleta elèctrica, que disposa d'un motor elèctric de pedaleig amb una potència nominal màxima de 250 W i una velocitat màxima assistida de 25 km/h.

4.3 Normes generals

Els conductors i conductores de ciclomotors, bicicletes i altres vehicles accionats per l'energia de la persona que condueix han d'aplicar les regles generals de circulació que se'ls apliquin i d'altres d'específiques, que són:

4.3.1 Casc de protecció

El conductor o conductora i, si escau, els ocupants de ciclomotors estan obligats a fer servir el casc de protecció en les vies urbanes i interurbanes.

En carretera, per als ciclistes és obligatori portar un casc de protecció homologat, amb tres excepcions: en pujades prolongades, per raons mèdiques o amb calor extrema. En vies urbanes, el casc és obligatori només per a les persones de menys de 16 anys, excepte quan una ordenança municipal ho disposi.

És fonamental que el casc estigui ben col·locat i subjectat.

4.3.2 Llums

Als ciclomotors se'ls apliquen les mateixes normes que s'indiquen per a les motocicletes i que s'han exposat en la unitat anterior.

S'han d'utilitzar sempre obligatòriament a la nit, en túnels o en condicions de baixa visibilitat. En aquests casos, els conductors de bicicletes també han de portar algun element d'alta visibilitat (peça reflectora) que permeti que les altres persones usuàries els distingeixin a una distància de 150 metres, si circulen per una via interurbana.

4.3.3 Circulació

En totes les vies interurbanes, els cicles, ciclomotors, vehicles per a persones de mobilitat reduïda o vehicles de seguiment de ciclistes, en cas que no hi hagi una via o zona que els estigui especialment destinada, han de circular pel voral de la dreta, si és transitable i suficient, i, si no ho és, han d'utilitzar la part imprescindible de la calçada.

Per raons de seguretat, en els descensos prolongats amb corbes, els ciclistes poden abandonar el voral i circular per la part dreta de la calçada.

No està permès que aquests vehicles circulin en posició paral·lela, excepte en el cas de les bicicletes, que ho poden fer en columna de dos i apropant-se tant com sigui possible a l'extrem dret de la via. També s'han de col·locar en filera en trams sense visibilitat i quan formin aglomeracions de trànsit.

Els ciclistes poden circular en grup, tot i que han d'extremar l'atenció amb la finalitat d'evitar col·lisions entre ells.

Queda prohibit que els ciclomotors circulin per les autopistes i les autovies.

Els ciclistes de més de 14 anys poden circular pels vorals de les autovies, tret que un senyal ho prohibeixi expressament per raons de seguretat. En aquestes situacions, hi haurà un panell que indicarà un itinerari alternatiu.

Imatge 9. DGT

Per a la circulació de bicicletes, podem diferenciar diversos tipus de vies específiques. En aquests casos, és recomanable —no obligatori— circular per aquestes vies per seguretat, excepte si hi ha una normativa municipal o senyalització que hi obligui.

Es poden distingir:

- Via ciclista: específicament adequada per al trànsit de cicles, amb la senyalització horitzontal i vertical corresponent, i amb una amplària que hi permeti el pas segur.
- Carril-bici: via ciclista pròxima a la calçada, que pot ser d'un sentit o de doble sentit.

Imatge 10. SPRL

Ciclocarrers: són els carrers en què, amb marques viàries a la calçada, es delimita l'espai destinat a la circulació de cycles. La velocitat de circulació de la resta de vehicles s'ha d'adaptar a la dels cycles i, en qualsevol cas, no es poden superar els 30 km/h. Tampoc es poden fer avançaments a cycles en el mateix carril de circulació.

Imatge 11. SPRL

Sendes pedalables: vies per a vianants i cycles separades del trànsit motoritzat. Els vianants tenen prioritat de pas.

Les bicicletes i els ciclomotors, en cas que no disposin d'una senyalització lluminosa específica, han de senyalitzar les maniobres amb el braç en posició horitzontal amb el palmell de la mà estès cap avall o amb el braç doblegat cap amunt i amb el palmell de la mà estès.

Per aturar-se o en cas que hagi de disminuir sensiblement la velocitat, s'ha de senyalitzar amb moviments del braç, de manera alternativa de dalt cap baix, de manera curta i ràpida.

Exemples:

- En cas de gir a la dreta, ens situarem tan a prop com sigui possible de la part dreta de la calçada, moderant la velocitat i assegurant-nos que el gir es pot efectuar. Hem de senyalitzar aquesta maniobra amb el braç esquerre, doblegant-lo cap amunt amb el palmell de la mà estès o amb el braç dret en posició horitzontal amb el palmell de la mà estès cap avall.

Imatge 12. DGT

- En cas de gir a l'esquerra:

Si la via és de sentit únic: cal situar-se tan a prop com sigui possible de la vora esquerra de la calçada i senyalitzar la maniobra amb temps suficient.

Si la via és de doble sentit: cal apropar-se a la marca longitudinal de separació o mitjana (si no en disposa, al centre de la calçada), sense envair la zona destinada al sentit contrari, i senyalitzar el gir amb temps.

La senyalització s'ha de fer amb el braç esquerre doblegat cap amunt i el palmell de la mà estès o amb el braç dret en horitzontal i el palmell estès cap avall.

Per poder circular i advertir i senyalitzar la seva presència, els cicles i les bicicletes han de portar un avisador acústic (timbre). En aquesta classe de vehicles queda prohibit l'ús de botzina o d'un altre aparell acústic.

Els ciclomotors han de disposar, amb la mateixa finalitat, d'un avisador acústic elèctric homologat.

Els ciclomotors han de portar obligatòriament un mirall retrovisor al costat esquerre i, opcionalment, en poden portar un altre al costat dret.

4.3.4 Prioritat de pas

Segons es va exposar en la unitat anterior, es recorda que les bicicletes tenen prioritat de pas sobre els vehicles de motor en els casos següents:

- Quan circulin per un carril-bici, un pas per a ciclistes o un voral degudament senyalitzats.
- Quan un vehicle de motor giri a la dreta o a l'esquerra per entrar en una altra via, en els supòsits permesos, i hi hagi un ciclista en les proximitats.
- Quan, circulant en grup, el primer ja hagi iniciat l'encreuament o hagi entrat en una glorieta. Quan els conductors de bicicletes circulin en grup, seran considerats com una única unitat mòbil pel que fa a prioritat.

Els ciclistes no tenen prioritat en els passos de vianants, per tant, en aquests casos, per fer-los servir és obligatori que baixin de la bicicleta i travessin caminant el pas de vianants. En els altres casos s'apliquen les normes generals sobre prioritat de pas.

En circulació urbana s'han de seguir les normes específiques de les ordenances municipals.

En cap cas es pot circular per les voreres i altres zones destinades als vianants.

4.3.5 Acompanyants

Les bicicletes i els ciclomotors no poden estar ocupats per més d'una persona, excepte per homologació del fabricant en les característiques tècniques.

En aquests casos, en els ciclomotors pot viatjar un acompanyant que tengui més de dotze anys amb aquestes condicions:

- Portar casc de protecció.
- Seure a cavall i amb els peus recolzats als reposapeus laterals.
- Fer servir el seient de darrere del conductor o conductora.

Excepcionalment, les persones de més de set anys poden circular en ciclomotors conduïts pel seu pare, la seva mare o el tutor, o per persones autoritzades per aquests.

Respecte a les bicicletes que només puguin ser ocupades per una persona, poden transportar, quan el conductor sigui major d'edat, un infant de fins a set anys en un seient addicional que ha complir els requisits d'homologació necessaris.

5. VEHICLES DE MOBILITAT PERSONAL

Els vehicles de mobilitat personal, com els patinets elèctrics, actualment són de gran ús en els desplaçaments en vies urbanes.

Segons la Resolució de 12 de gener de 2022, de la Direcció General de Trànsit, per la qual s'aprova el Manual de característiques dels vehicles de mobilitat personal, és el vehicle d'una roda o més dotat d'una única plaça i propulsat exclusivament per motors elèctrics, que poden proporcionar al vehicle una velocitat màxima per disseny compresa entre 6 km/h i 25 km/h.

Les ordenances municipals de cada municipi poden regular els requisits específics per a la circulació d'aquests vehicles. Tanmateix, aquests vehicles han de seguir una sèrie de normes generals mínimes:

- Prohibició de la circulació en voreres, en túnels urbans i en carreteres, tant en vies convencionals com en autovies i autopistes. Dins dels municipis es permet la circulació per qualsevol calçada urbana, excepte el que reguli una ordenança municipal específica.
- Prohibició de transportar ocupants.
- No poden superar els 25 km/h (han de disposar d'un dispositiu de limitació de velocitat).
- Cal que disposin d'un certificat de circulació (a partir de gener de 2024).
- Han de disposar de dispositiu de frenada.
- Han d'estar dotats d'un sistema d'il·luminació en la part davantera (blanc) i posterior (vermell), amb catadiòptrics frontals (blanc) en els dos laterals (blanc o color groc) i darrere (vermell), i han d'incorporar llum de fre.
- Han d'estar equipats d'un avisador acústic (timbre).
- El conductor d'un vehicle de mobilitat personal està obligat a utilitzar casc de protecció homologat, tot i que el desenvolupament reglamentari sobre això està pendent.
- Respecte a la pòlissa d'assegurança de responsabilitat civil, en cas que les ordenances municipals encara no ho prevegin, s'exigirà de manera general a partir de gener de 2026.
- Tot i que les ordenances municipals no ho regulin, és recomanable portar roba o dispositius d'alta visibilitat.

La regulació d'aquests vehicles està evolucionant i algunes ordenances municipals ja regulen els requisits que han de tenir els conductors i les conductores d'aquests vehicles en les vies autoritzades per a la seva circulació. En algunes ciutats se'n prohibeix el transport en metro, trens i autobusos a causa del possible risc d'incendi.

Imatge 13. DGT

6. PRIMERS AUXILIS

Una de les conseqüències dels accidents de trànsit és la necessitat de prestar atenció a possibles persones afectades en aquestes situacions. A continuació, s'indiquen els elements necessaris i unes nocions bàsiques d'actuació en cas d'emergències.

6.1 Farmaciola

Imatge 14. SPRL

Dins d'un vehicle de motor (turisme) és recomanable portar una farmaciola amb material de primers auxilis, especialment si es tracta d'un vehicle de treball.

Quin és el contingut mínim d'una farmaciola:

- Guants de làtex o vinil
- Gases estèrils
- Esparadrap
- Tisores de punta arrodonida
- Pinces
- Antisèptic (povidona iodada o clorhexidina)
- Benes de diferents grandàries
- Tiretes
- Sèrum fisiològic

Aquest material s'ha de revisar periòdicament en funció del seu ús i de les dates de caducitat dels productes, de manera que sempre estigui preparat per poder-lo fer servir.

6.2 Extintor

Un extintor és un aparell per llançar una substància extintora sobre les flames i és eficaç per combatre i extingir focs de dimensions reduïdes.

El tipus d'extintor més comú en vehicles és el de pols seca polivalent, que serveix per a tota mena de focs (sòlids, líquids, gasosos i en presència d'electricitat). Com s'indica en el paràgraf anterior, es pot utilitzar en focs d'inici o petits. En cas que el foc sigui de grans dimensions o es produeixi en vehicles elèctrics, se n'ha de desconnectar la clau de contacte i retirar-se a una distància prudencial per evitar possibles accidents derivats d'explosions.

Com s'ha de fer servir un extintor?

- S'ha d'agafar l'extintor i provar-lo en una zona segura abans d'utilitzar-lo. És important llegir-ne les instruccions d'ús, normalment n'hi ha prou amb treure l'anella de seguretat. Si l'extintor és defectuós, és molt importat saber-ho abans d'utilitzar-lo en una zona de perill.
- Cal col·locar-se en una situació adequada, de manera que es pugui atacar el foc mantenint una zona de sortida fàcil si no es pot apagar. En aquestes situacions, també s'han de tenir en compte possibles corrents d'aire que puguin dirigir les flames i el fum.
- S'ha de prémer el polsador i dirigir el raig del contingut de l'extintor al nucli del foc. És recomanable pressionar-lo de manera intermitent per tenir un millor abast de la zona afectada i més durada de la càrrega.

Imatge 15. SPRL

No es poden reemprar els extintors usats. Si un extintor s'ha usat, encara que sigui poc temps, pot perdre la pressió i se'n fa necessària la revisió per una empresa autoritzada. A més, és obligatori fer revisions periòdiques dels extintors, com a mínim una vegada a l'any, per constatar que estan en bon estat d'ús.

Quan és obligatori portar extintor?

En els turismes i vehicles lleugers no és necessari.

És obligatori portar un equip homologat d'extinció d'incendis, adequat i en condicions d'ús, en autobusos, vehicles mixts i automòbils de mercaderies de més de 3.500 kg de MMA (massa màxima autoritzada), així com en els conjunts de vehicles no especials.

6.3 Actuacions en cas d'accident

Des que es produeix l'accident amb possibles conseqüències sobre les persones fins que els serveis d'emergència arriben al lloc pot passar un temps en què les persones implicades o els testimonis poden dur a terme algunes actuacions.

En aquestes situacions, s'han de seguir les pautes generals, el que comunament s'anomena *PAS*:

P (Protegir): protegir-se i protegir les persones accidentades. Accions:

En cas que s'estigui implicat en un accident o se'n sigui testimoni, s'ha d'intentar estacionar el vehicle en un lloc segur, preferiblement fora de la calçada, on no destorbi ni pugui causar nous accidents.

Cal apagar el vehicle (retirar la clau de contacte), accionar el fre de mà i encendre els llums d'emergència.

Per sortir del vehicle s'ha de portar posada l'armilla reflectora.

Cal col·locar els triangles de senyalització o posar el senyal V-16 damunt el vehicle (obligatori a partir de 2026). Els triangles s'han de col·locar, en una via de doble sentit, a 50 metres en els dos sentits i, si és d'un sentit (com les autopistes), el primer a 50 metres i l'altre, si escau, a 150 metres com a mínim.

Sempre que sigui possible, no s'ha de modificar la situació dels vehicles o de les víctimes, excepte en cas de perill per a la circulació o per a les mateixes víctimes.

A (Avisar): avisar els serveis d'emergència (112)

S'han de proporcionar unes dades que són importants per a una atenció ràpida i eficient dels serveis d'emergència, com ara:

- Ubicació exacta.
- Tipus d'accident, descriure la situació.
- Avaluació de l'accidentat o accidentada: nivell de consciència, respiració, ferides, fractures...
- Identificar-se (les trucades anònimes no inspiren confiança).

S (Socórrer): socórrer les persones accidentades amb la màxima diligència possible.

S'ha d'actuar ràpidament, però amb calma, i seguint un ordre de prioritats:

1. Salvar la vida.
2. Evitar que s'agreugin les lesions.

Si es disposa de coneixements, es poden fer maniobres senzilles encaminades a evitar lesions més greus (sempre segons les nostres limitacions, a fi d'evitar danys més greus).

Com a norma general, no és convenient mobilitzar la persona accidentada. Si cal fer-ho, s'ha de moure la persona en bloc.

No s'ha de donar a les víctimes res de beure ni de menjar fins que ho indiquin els

serveis d'emergència.

En cas que la persona accidentada sigui un motorista, no se li ha de retirar el casc.

Cal intentar organitzar la zona: allunyar les persones curioses, aïllar les persones accidentades, protegir-les del fred o de la calor...

BIBLIOGRAFIA

Dirección General de Tráfico. Ministerio del Interior. *Guía para usuarios de bicicletas.*

Dirección General de Tráfico. Ministerio del Interior (2022). *Qué hacer en un accidente de tráfico*

Dirección General de Tráfico. Ministerio del Interior (2024). *Cuestiones de seguridad vial.*

Dirección General de Tráfico. Ministerio del Interior (2024). *Normas y señales reguladoras de la circulación vial.*

Dirección General de Tráfico. *Resolución de 12 de enero de 2022, por la que se aprueba el Manual de características de los vehículos de movilidad personal.*

Mútua Balear. *Manual de Seguridad Vial.*

Servei de Prevenció de Riscs Laborals de la CAIB. *Prevenció dels accidents de trànsit.*

Servei de Prevenció de Riscs Laborals de la CAIB. *Ús dels extintors*